

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№12 (1308) СУБОТА, 22 березня 2014 РОКУ

На теми дня

В УКРАЇНІ ОГОЛОШЕНО ЗАГАЛЬНУ МОБІЛІЗАЦІЮ

У зв'язку із загрозою військового вторгнення Росії на територію України, усі військкомати України, у тому числі і Турківський районний військовий комісаріат – згідно з Указом в.о. Президента України – почали працювати у штаті військового часу. Якщо раніше у Турківському РВК працювали всього три працівники, то тепер – 42. З них 14 – офіцери, решта – сержанти та солдати.

У даний час працює райвійськкомат – цілодобово. Гаряче харчування тих, кого призвали на службу, організовано у закладах торгівлі ПП Гусак К. М. А відпочивають вони у Турківській школі – інтернаті.

– Військовозобов'язаних, що прибувають за нашим викликом, та добровольців, – розповідає військовий комісар Турківського району, підполковник Іван Полончук, – приймаємо цілодобово. З часу оголошення мобілізації, до нас уже з'явилося багато добровольців, котрі виявили бажання служити у Національній Гвардії України. З них ми відібрали 44, які відповідають усім вимогам військової підготовки та за станом здоров'я придатні для служби у війську. Кожному вручено повістки, де зазначено, що їх у будь – який момент може бути відправлено у спеціальні пункти збору.

Володимир БАБИЧ.

Коротко про різне

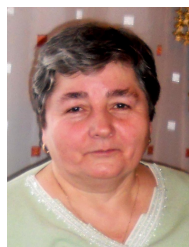
18 березня виконувач обов'язків Президента України Олександр Турчинов підписав Розпорядження про звільнення голови Турківської райдержадміністрації Михайла Коня. Допоки буде призначений новий очільник району, обов'язки голови РДА виконуватиме перший заступник Богдан Петренко.

Минулого вівторка активісти Турківщини – Геннадій Когут, Ростислав Набоков, Руслан Шиян, Іван Макарик, Ігор Хомик – мали зустріч в обласній держадміністрації з головою ОДА Іриною Сех. Вони вручили їй протокол районного віча, на якому висунуто претендентів на голову Турківської РДА, й просили при призначенні очільника району зважити на позицію громади.

Якщо в нашому районі буде створено спеціальний батальйон Національної гвардії, коли, не дай Боже, розпочнуться військові дії в Україні, до його складу входить відділення медиків в кількості 10 чоловік. А вже зараз медичні працівники району готові вчити всіх добровольців правильно надавати першу медичну допомогу потерпілим.

Відбулося чергове засідання Громадської ради району. На ньому головою об'єднання обрано Богдана Комарницького та сформовано дві комісії: перша – з питань створення територіальних громад в населених пунктах, та кадрову комісію, на засіданні якої будуть обговорювати кандидатури можливих претендентів на державні посади. Вже найближчим часом сформуєть і інші комісії, що займатимуться розвитком усіх сфер діяльності району.

Вітаємо

Дорогу, люблячу дружину, матусю, бабусю, дочку, сваху – Лідію Романівну Ільницьку – жительку м.Турка з ювілеєм вітають сердечно чоловік Михайло, сини Андрій та Олександр, невістки Ірина та Люба, онучок Ілля, мама Галина, свекруха Юлія, батько Роман, свати з Розлуча і Турки:

Люба дружино, матусю, бабусенько мила,

**Спасибі велике, що Ви нас зростили,
Що Ви нас любите, усім допомагаєте,
Молитесь за нас, добра нам бажаєте.
За руки роботящі, за хліб на столі
Спасибі Вам, рідна, уклін до землі.
Ми дякуємо Богу, що Ви у нас є,
Хай силу й здоров'я Господь Вам дає.**

Від щирого серця і з великою любов'ю вітаємо нашу дорогу, милу, люблячу і турботливу матусю, тещу і бабусю, турківчанку Ірину Михайлівну Шевців із 75- річчям! Ми усі щиро бажаємо Вам, рідненька, здоров'я, душевної теплоти і світлої радості в житті. Нехай ласкаве весняне сонечко дарує Вам тільки безхмарні дні, здійснення усіх сподівань. Нехай Божа благодать осяває Вам шлях на многії і благії літа!

Ювілей життєвий – то не просто свято,

**То життя зернини, зібрані в засік.
Де були турботи, радості й печалі,
Де були і смутки, і повага всіх.
То нехай незгоди всі Вас обминають,
Лиш тепло і радість сходять на поріг.
Хай здоров'я й сили Бог Вам посилає
І душі не гасне світлий оберіг!**

З повагою і любов'ю – дочки Лілія і Руслана, зять Віктор, онуки Роман, Андрій, Євген.

Формуємо владу

ЧИ ПОЧУЮТЬ ТУРКІВСЬКУ ГРОМАДУ?

Зазвичай, призначення керівників органів виконавчої влади є утаємниченим, з кулуарним підтекстом. Претендент, як правило, мусить належати до тієї партії, що на той час при владі, продемонструвати підтримку політичної лінії, яку вона декларує. За нього на верхах хтось мав би замовити слово й нерідко дати мзду. На жаль, надто мало уваги вершителям людських доль приділяли професійно діловим якостям претендента, а тому й результати практичної роботи такого чиновника були не найкращими. Хоча теорія й риторика вселяли надію.

Сьогодні хочеться вірити, що Євромайдан визначив і утвердить зовсім інший підхід у формуванні усієї вертикалі влади – без протекцій, без корупції, без хабарництва, без «кумівства». Принаймні про це засвідчують перші кроки турківських активістів-майданівців, що готові взяти на себе відповідальність перед державою і місцевою громадою, зокрема за майбутній стан справ. Хотілося б, щоб відтепер і назажди кандидати у владу чітко відповідали критеріям трьох «П» – патріотизм, професійність, порядність. Звичайно, беручи до уваги й інші чесноти та достоїнства.

Перші ознаки цього уже були продемонстровані на суботньому вічі 15 березня в м. Турка. Тут зібралися представники ініціативних груп із сіл, разом з висунутими місцевими громадами претендентами, для озвучення та обговорення можливих програм розвитку району. Хоча, слід відзначити, що прибуло на віче не так уже й багато громадських представників. І лише три претенденти. Саме ж зібрання пройшло з дотриманням усіх регламентних норм. Головою обрали Ростислава Набокова, секретарем – Олександра Гвоздінського, та четверо лічильників.

Першим взяв слово Лімнянський сільський голова Степан Будз і після виступу запропонував на посаду очільника району, вихідця з с. Лімна, теперішнього першого заступника голови Турківської РДА Богдана Петренка. Його кандидатуру підтримали й громади сіл Вовче та Присліп. Принаймні так заявили на віче місцеві голови Василь Бурич та Онуфрій Ляхович. А наступний виступаючий, Бітлянський сільський голова Мирослав Цап, від сільських громад, що належать до сільської ради, рекомендував кандидатуру активного майданівця, координатора Євромайдану від Турківщини, який, на жаль, у протистояннях в столиці зазнав поранень, депутата районної ради Олега Лабєцького. Третім кандидатом, тижнем раніше висунутим на міському вічі громадою м. Турка, став теж активний майданівець, депутат міської ради, директор Турківського НВК Геннадій Когут.

Перед тим, як запросити до слова претендентів на голову РДА, на віче виступили, підтримуючи того чи іншого кандидата, Марія Іжик із с. Н. Висоцьке, Іван Бойко, Микола Коноваленко (м. Турка), учень Турківського НВК Віталій Дорош, Степан Залуга з с. Лімна. Останній, до речі, наголосив, що претендент на найвищу посаду виконавчої гілки влади району мусить відповідати трьом вимогам – він має бути людиною Майдану, людиною, яка не підтримала владу Януковича, й обов'язково проживати на території Турківського району. Самі ж кандидати, беручи слово, розповідали про свою політичну й громадську позицію, як бачать перспективи розвитку району. Звичайно, що все це було тезисно й концептуально. Зокрема Геннадій Когут заперечив звинувачення, начебто він їздив до Києва погоджувати посаду з Андрієм Лопушанським, з яким співпрацював на попередніх виборах. Насправді ж, наголосив Геннадій Йосипович, співпраця вилася у мільйонну інвестицію для Турківського НВК і не мала жодних політичних підтекстів. Також він сказав, що, йдучи у владу, не представляє жодну політичну партію, а лише місцеву громаду, й готовий їй служити вірою і правдою.

Наступний претендент, Олег Лабєцький, який прибув у Турку на милицях, подякував всім, хто підтримував Майдан та його особисто, низько вклонився перед Небесною сотнею. Присутні, на його пропозицію, вшанували хвилиною мовчання нашого земляка Романа Сеника та всіх убієнних. Також він розповів про себе, про те, чим займався до Майдану і на Майдані, та які плани має на майбутнє.

Щодо третього кандидата, Богдана Петренка, то його виступ декілька разів присутні переривали свистом та вигуками, сприймаючи його як представника влади, що сходить з політичного олімпу. Він розповідав, чим займався нетривалий час в райдержадміністрації, як бачить для себе розвиток району. Подякував землякам, які висунули його кандидатуру на цю посаду.

Після процедури обговорення, віче майже одностайно підтримало на посаду голови Турківської РДА двох кандидатів – Геннадія Когута та Олега Лабєцького й порекомендували їм між собою визначитися, хто має взяти на себе непросту відповідальність за майбутнє району.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Фото автора.

Вітаємо

Люблячу дружину, дорогу матусю, щиру бабусю, жительку м. Турка - Магдалину Андріївну Созанську – з 55-річчям від дня народження щиро і щиро вітають чоловік Михайло, сини Микола, Василь, Михайло; невістки Марія, Світлана, Марія; онуки Петрик, Мартуся, Михайло, Василько і бажають їй міцного здоров'я – на довгі і щасливі роки життя, сповнення усіх мрій і бажань, Божого благословення.

*Хай квітнуть дні Ваші
яскравим цвітом
І будуть в них сер-
дечність і тепло,
Щоб у житті було чому
радіти,*

*А смутку у душі ніколи
не було.*

*Хай здоров'я, радість і
достаток*

*Сиплються до ніг, як з
вишні цвіт,*

*Хай малює доля з буднів
свято,*

*А Господь дарує сотню
літ!*

Колективи Турківської і Боринської пожежних частин щиро і щиро вітають з ювілеєм – 70-річчям від дня народження – Мирона Івановича Гировича – і бажають шановному ювіляру доброго здоров'я – до сторіччя, родинного тепла, сімейного благополуччя, щастя і радості у житті.

*Бог здоров'я хай дає,
А зозуля сто літ накує.
Хай сонце Вам щиро
сміється,*

*Хай у житті все
вдається.*

*Хай доля зачарує Вам
світ*

*Здоров'ям, щастям, ми-
ром і натхненням,*

*Щоб Ви прожили многії
літа*

*Під Божим і людським
благословенням.*

Люди Верховинської землі

МОЯ РАДІСТЬ І МОЯ ПЕЧАЛЬ...

**Ти мене відкритими дверима
Запросила в храм добра і знань.
Сільська школа, лагідна і мила—
Моя радість і моя печаль...**

Роботі саме у такій школі більше тридцяти років свого життя віддала героїня моєї розповіді — вчитель української мови і літератури вищої категорії Завадівського НВК, вчитель-методист Лідія Ільницька. Народившись у робітничій турківській сім'ї Скольських, вона, успішна випускниця міської середньої школи, тоді, у далекому 1976-му, мала можливість стати юристом..

— На руках уже було скерування до Харківського юридичного інституту, — згадує сьогодні Лідія Романівна, — але раптом стало якось боязко: Харків так далеко від Турки. Та й до серця ближче все-таки лежала вчительська робота. Бо ще, будучи ученицею, щиро захоплювалася педагогічним талантом своїх наставників — Марії Іллінічн Яцукляк, Ірини Григорівни Сендик, Юліана Васильовича Гордиського. Не можна стерти з пам'яті те, як Марія Іллінічна талановито, з артистизмом, читала нам напам'ять твори відомих поетів. Я вловлювала кожне слово цієї вчительки, кожен її рух. Уроки з рідної мови були настільки цікавими і захоплюючими, що я ще тоді в думках уявляла себе педагогом, таким, як Марія Іллінічна. І тому вибір мій присвятив себе педагогіці був не випадковим. Я стала студенткою заочного відділення філології Дрогобицького педінституту.

Перед тим, як Лідія Романівна влаштувалася на роботу у Завадівську школу, вона встигла пропрацювати в Мельничному, і в Лосинці. Про ці вчительські і учнівські колективи у неї залишилися тільки хороші і приємні спогади. А досвід, здобутий тоді, тепер дає свої плоди.

Іноді, у вільну від роботи хвилину, Лідія Романівна може піддатися натхненню і з-під її пера на папір вилітають власні поетичні

рядки.

**Вже більше не почує
мати голос сина,
І не промовить батько
до своїх дітей.**

**І не побачать неба голубо-
бого ті, що в Вічність
відійшли,**

**За Україну, за народ, за
нас...**

Ці слова із власного вірша Лідії Ільницької нещодавно звучали на заході, присвяченому 200-річчю з дня народження Тараса Шевченка «Ми чуємо тебе, Кобзарю, крізь століття», який проводила вчитель на своєму освітньому окрузі і на якому були присутні багато її колег-мовників.

Лідія Романівна насправду дуже творча особистість. Свої навички вона застосувала до оформлення кабінету української мови і літератури, який є окрасою Завадівського НВК. У школі веде літературний альманах «Твої таланти, Україно», де обдаровані школярі, починаючи вже з 5 класу, пишуть свої твори — вірші, невеличкі розповіді, казки. А ще створила літературну карту Турківщини, якої не має жодний загальноосвітній навчальний заклад району.

— На цій карті ми вказуємо місця навчання, народження, відображаємо фотографії талановитих особистостей, вихідців з нашого району, — пояснює вчитель. — І на основі їхньої творчості мною уже розроблено 7 уроків. Це нетрадиційні, незвичайні уроки — уроки-кон-

курси, уроки-подорожі, конференції, усні журнали, з яких учні дізнаються про життя і творчу діяльність наших краян. Це робить їх гордимися за свою землю, за людей, які примножують її славу. У мене навіть є мрія (звичайно, якщо випаде така нагода) видати спеціальну брошуру по цих уроках — для користування майбутнім поколінням. Адже життя — не вічне, і дуже хочеться залишити щось після себе.

Любов до праці, до людей прищепили Лідії Романівні її батьки, прості робітники, які зуміли дати освіту й іншим своїм дітям. І вона сьогодні за це щиро їм вдячна. Двоє синів Лідії Романівни не пішли материнською стежкою, вони присвятили себе економіці. Та це не головне. Основне, як вважає сама, щоб були людьми. І вміли за все відповідати сповна.

Цього дотримується у житті й вона, а ще багато працює над собою: освоїла комп'ютер, постійно читає і постійно в пошуку. Педагогічне кредо цього вчителя: пошук — це відкриття, відкриття — це радість, радість — це поштовх до нового пошуку. Лідія Ільницька прагне розвивати в дітей творчу уяву і фантазію, їхні творчі здібності, збагачуючи їх внутрішній світ, вчить школярів вільно висловлювати та відстоювати власну думку.

— Так, час невинно летить, світ міняється, змінюється й професія вчителя, — каже Лідія Романівна. — Але багато чого в ній і залишається вічним. Головне — це людяність.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Вітаємо

Бабусі — Надія і Галя, дідусі — Богдан та Іван, прабабуся Катерина, мама Тетяна, тато Андрій, цюця Катерина і Юра, цюця Марічка, хресні батьки Світлана і Во-

лодя сердечно вітають дорогенького, любимого онучка, правнучка, синочка, племінника і похресника — Ярослава Андрійовича Сенчишина, який 18 березня відсвяткував свої 5 роки, та бажають йому щасливої долі і Божої опіки на довгій життєвій дорозі.

**Рости, ангелочку, на
щастя батьку й мамусі,
На радість своїм діду-
сям і бабусям!**

**Хай Тобі усміхається
доленька ясеня, Бо
Бог оберігає ласкаве
серденько!**

Дорогенького, ніжного, люблячого синочка, жителя с. Багнувате — Олега Миколайовича Тупичака — щиро вітають з днем народження тато, мама, сестри Іванна, Леся, Олюся та братик Андрійко.

Усі вони бажають йому неба безхмарного, настрою гарного, щастя на кожний день. Неповторних 20 років виповнилося Тобі, як веселих 10 років у прекрасному житті.

**Щастя, радість хай
дарує сонечко із неба,
Перший успіх хай крокує
поряд біля Тебе.**

**Нехай Господь Тебе бо-
ронить**

**Від невзаємності і зла.
Нехай юнацька безтур-
ботність**

**Не сходить із Твого
чоло.**

**Нехай ніколи не міліє,
Душі бездонне джерело.
Хай в ньому родяться
надії**

**І множиться тепло.
Хай певні будуть Твої
кроки,**

**А небо завжди голубе.
Тобі сьогодні 20 років —
Тож з Днем народження
Тебе!**

КОНЦЕРТ-РЕКВІЄМ

дадуть на сороковини Небесної Сотні музиканти Євромайдану під відкритим небом у центрі Львова

Під патронатом благодійної організації «Фундація Духовного відродження», волонтери якої здійснюватимуть збір добровільних пожертв для підтримки родин, що втратили годувальників, проводять низку заходів, приурочених вшануванню пам'яті загиблих Небесної Сотні, що полягли на Євромайдані 18-21 лютого 2014 року.

Зокрема впродовж 27-30 березня 2014 року організатори проведуть низку заходів. Саме в ці дні минає 40 днів від тих трагічних подій, коли наші побратими полягли в бою за Україну та її кращу долю.

Відтак, у Львові пройдуть такі заходи:

- 27.03.2014, о 18.30 год. – Концерт-реквієм класичної музики на львівському Молитовному Майдані – у виконанні музикантів Євромайдану;

- 28.03.2014, о 13.30 год. – Панахида у Гарнізонному храмі святих апостолів Петра і Павла;

- 29.03.2014, о 17.00 год. – Концерт-реквієм класичної музики у залі Палацу Потоцьких для членів родин полеглих та потерпілих і членів їх сімей;

- 30.03.2014, о 14.30-15.00 год. – Екуменічна панахида на львівському Молитовному Майдані.

Контактні особи та номери телефонів організаторів заходу: 066-077-80-49, 093-775-97-98 (Антуанетта Міщенко); 099-253-09-73, 093-438-41-82 (Анатолій Троцюк).

Зверніть увагу

Змінено графік руху

З тим, щоб жителі с. Ільник та населених пунктів, через які проїжджає автобус сполученням Ільник-Турка не запізнювалися на електропоїзд до Львова, на прохання громади та за сприяння депутата Турківської районної ради Романа Ільницького, відкореговано графік руху.

Зокрема, відправлення автобуса з Турки відтепер здійснюється о 10.30 год. (раніше відправлення було об 11.00 год.). Відповідно, з Ільника автобус відправляється не о 12.00 год. як раніше, а об 11.30 год. Особливо вигідний такий графік студентам, що, як правило, користуються електропоїздом, яким о 12.30 год. їдуть на навчання до Львова.

Наш кор.

Створюється Народна гвардія

У Львівській області, як і в цілому в Україні, прийнято рішення про створення, на добровільних засадах, з людей непризовного віку – від 40 до 60 років – підрозділів Народної гвардії, яка буде виконувати завдання з цивільної оборони, охорони об'єктів життєзабезпечення та сприятиме армії на території області.

У ці формування можуть також записуватись і молоді люди, які мають так звані, білі військові білети і не підлягають призову.

Просимо всіх, а особливо офіцерів запасу, пенсіонерів органів внутрішніх справ, сержантів та рядових запасу, жителів нашого району приходити в сільські ради, Боринську селищну та Турківську міську раду і записуватись в Народну гвардію.

Будьмо єдиними з українською армією, виявляймо пильність до незнайомих і підозрілих осіб, які появляються в прикордонній смузі та біля тунелів, мостів, підстанцій та інших об'єктів.

Україна в небезпеці. Підтримаймо в цей складний час нашу державу і армію.

Штаб з організації Народної гвардії в Турківська районна рада. Контактний телефон: 3-14-92, 0673532736.

Вітаємо

Дорогу дружину, люблячу матусю, сестричку, брата-ву, жительку с. Комарники – Іванну Василівну Желихівську – з днем народження щиросердечно вітають чоловік Мар'ян, донечка Марічка, сестра Ліда з сім'єю, брати Іван і Микола з сім'ями, братова Софія Іванівна з племінниками та брати Ігор і Богдан Желихівські з сім'ями і вся велика родина та бажають їй міцного здоров'я, щастя, радості і Божого благословення.

Всією родиною ми Тебе вітаємо,

Довгого віку і щастя бажаємо.

Щоб горе завжди обминало,

А доля лиш радість й добро дарувала.

Хай Бог милосердний з високого неба,

Дарує усе, чого лише треба.

А Матінка Божа – Цариця Свята –

Дарує щасливі і довгі літа.

23 березня святкуватиме свій ювілейний день народження дорогий та люблячий чоловік, найкращий у світі тато – Василь Дмитрович Сахарнацький. З великою любов'ю та повагою його вітають дружина Ганна, син Андрій, дочки Оксана та Михайлинка.

Дорогий наш ювіляре, Твій вік – це не просто обчислення років, це багатство і досвід. Своїми щоденними вчинками Ти кожен день показуєш всім нам приклад мужності, сміливості, сили і доброти. Спасибі Тобі за щоденну ласку й терпіння, за тяжкий батьківський труд, за повсякденну науку, за захист та опору своєї сім'ї. Довгих років життя Тобі, здоров'я, нехай доля підносить лише приємні сюрпризи! З Днем Народження!

Наш славний та рідний, найкращий у світі,

З Тобою нам завжди затишно й світло,

Ти гарний господар і татко чудовий,

Даруєш турботу і море любові.

Спасибі за ласку, за руки умілі,

Що вмієш підтримати словом і ділом,

Щоб в рідному домі нам було надійно та щиро.

Живи нам на радість у щасті та мирі.

Хай Бог посилає здоров'я і сили,

У дружній родині усі ми щасливі.

Дружина Галина, син Андрій, мама Світлана, теща Софія щиро вітають з ювілеєм жителя смт. Бориня – Ігоря Богдановича Ільницького – та бажають йому міцного здоров'я, радості у житті, довголіття.

Зичим в ювілейний день сонця і тепла,

Радості безмежної, усмішок, добра.

Здійснення думок, задумів і мрій,

Сповнення усіх планів і надій.

Злагоди у домі, у серці любові,

Кожної хвилини міцного здоров'я,

Успіхів великих, достатку і етиху,

Подарунків долі, Божої опіки!

**Продам парку однорічних великих цесарок ціна – 250 грн. або самець і дві самки – 350 грн.
Тел.: 0663792690.**

Є така проблема

СКВЕРИК ДЛЯ ПИЯКІВ

У кожному місті чи містечку, селі чи селищі є площі, вулиці, які стали головними, центральними, де завжди збирається найбільше людей, на яких відбуваються велелюдні масові заходи, свята, події, урочистості. В Турці таким місцем є площа на майдані Шевченка – з майстерно оформленими клумбами квітів, виставлена плиткою і прикрашена гарними нічними ліхтарями, з величним пам'ятником Генію української нації Тарасові Шевченку, що стоїть поруч з культурно-мистецьким центром «Україна».

Й справді, місце – чудове, якби тільки не псували його інші картини. Перша – та, з чим уже неодноразово пробувала боротися міська влада, але чомусь ніяк не виходило довести справу до пуття, – з вуличною торгівлею, що розтягнулася тротуарами мало не до самого підніжжя постаменту Кобзаря. І друга, якої ніхто навіть і не пробував позбутися, – збіговисько, чи як тепер модно називати, «тусовка» турківських пияків. Вони з самого ранку «окуповують» всю цю площу, то й, зрозуміло, лавочки, облаштовані для відпочинку перехожих,

літніх людей чи батьків з дітьми, – також стають їхніми (для прикладу, як на фото). Тут, у центрі міста, любителям оковитої дуже зручно «ловити» знайомих, випрошуючи в них гривню-другу на сто грамів, до того ж поруч, просто на тротуарі, й закусокка – можна «позичити» в кого-небудь з продавців цибулину, часничок, огірок, помідор. Ну, просто рай для пияка! І того, хто з них захопив сюди ходити, хто ще має силу плентати ногами, тягне на цю площу перед майданом Шевченка, як меду лизнути. Турківчани, з насмішкою, уже нарекли збіговисько цих, залежних від алкоголю людей, «спиртною радою».

– Не одну виховну годину провела я з цими людьми, – розповідає працівниця

культурно-мистецького центру «Україна» Марія Матківська. – І соромлю, і пояснюю – нічого не допомагає. Як назбирається їх тут (а це приблизно до 25 осіб), то й дітям з мамами справді немає де погуляти.

Безумовно, що не в захваті від цього й у міській раді. Адже любители чарки почали вже збиратися й у скверіку біля ратуші, і навіть на дитячому ігровому майданчику. Але, за словами міського голови Юрія Касюхніча, порядок у місті можливо навести лише тоді, коли буде створена, так звана муніципальна міліція, підпорядкована безпосередньо міській раді. Вона би й стежила за безпекою, благоустроєм, законності та громадського порядку в Турці. Наразі на створення муніципальних дружин у мерії немає коштів.

Що ж, виходить, любители оковитої ще довго бігатимуть сюди на здибанку.

Не краща ситуація й з бомжами, які взяли собі за норму днювати й ночувати на

залізничному вокзалі м. Турка.

– В основному це заїжджі люди, – каже начальник станції Турка Галина Лепіш. – Без будь-яких документів, що посвідчують особу. Є серед них і п'яниці, можливо, є й хворі на різні інфекційні хвороби, чи навіть наркомани. Перебуваючи тут, вони нищать приміщення вокзалу, іноді влаштовують між собою суперечки, бійки, створюючи великі незручності для пасажирів. У залі для чекань – постійно сморід. Особливо багато бродяг буває взимку. Не один раз

доводилося мені, разом з черговим по станції чи касиром, випрошувати звідси їх. Інколи приходять на підмогу працівники райвідділу міліції, але дуже рідко, наголошуючи при тому, що у нас є своя, лінійна міліція.

Тому добре було б, якби новостворена Народна Самооборона, яка патрулює у нічний час вулиці нашого міста, інколи поцікавилася й тим, а чи все в порядку на вокзалі. І не тільки зовні, а всередині приміщення.

Велику біду несуть і так звані «точки» відпуску сумнівної якості самогону, які працюють цілодобово, без вихідних, без посту, на території кожного населеного пункту. В Турці їх декілька. А їх організатори, не боячись гріха, наживають на людським горі свої статки.

На превеликий жаль, пияцтво – масштабна соціально-культурна проблема не тільки Турківщини, а й всієї нашої держави. П'ють не тільки чоловіки, а й діти і жінки. Це уже як національна епідемія. Тому час би тверезіти, поки не залізли у цю багнюку з головою.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Вітаємо

Педагогічний колектив Ільницького НВК щиро-сердечно вітає із 40-річчям вихователя ДНЗ Наталію Миколаївну Дністрян і бажає шановній ювілярці міцного здоров'я, довголіття і Божого благословення.

**З ювілеєм Вас вітаєм,
Щоб стільки ж раз весна
цеїла!**

Сьогодні щиро Вам бажаєм

Здоров'я, щастя і тепла!

**Щоб шлях Ваш був такий
широкий,**

Щоб мало було перешкод,

**Щоб ювілей справляли
сотий,**

**Не знали б Ви тяжких
турбот.**

Люблячий чоловік Михайло, сини Руслан, Василь, Ігор, Микола; дочка Ольга, невістки Наталія, Ярина, Оксана, Наталія; онуки Марійка, Танічка, Марічка та Іванко щиро вітають з ювілеєм дорогу дружину, найкращу у світі матусю, турботливу свекруху, ласкаву бабусю, жительку с.

Присліп – Анастасію Миколаївну Хащівську – і бажають їй міцного здоров'я, радості, миру і безмежного людського щастя, терпіння, злагоди, добробуту, Божого благословення.

В день Вашого, рідненька, ювілею,

**Ми усією Вас вітаємо
сім'єю.**

**Здоров'я й щастя
зичим не на рік –**

**На все життя бажаєм
щиро,**

**Щоб більше радощів
траплялося земних,**

**Щоб серце Ваше, мамо,
не боліло,**

**Щоб радісним і довгим
був Ваш вік –**

**З добром, любов'ю –
спокоєм і миром.**

Твої люди, Бойківщино!

ПЕРШИЙ НАСТОЯТЕЛЬ ХРАМУ

Хто б не пройжджав через Бориню, обов'язково зупиниться в центрі селища, залюбувавшись, біля кам'яної – готично-романського стилю забудови – УПЦ КП Пресвятої Євхаристії, вік якої – 102 роки. Але чи задумувалися гості, навіть місцеві жителі, над тим, хто стояв біля витоків спорудження цього своєрідного храму Божого?

Заговорили місцеві жителі про спорудження в Борині нової церкви зразу після приїзду сюди 21 вересня 1893 року із Дрогобиччини о. Григорія Мороза, якого призначили настоятелем храму Зіслання Святого Духа. Згодом він став деканом Боринського деканату.

– Парафія наша – велика, – часто наголошував о. Григорій, звертаючись до парафіян. – Тому ми повинні подбати, щоб і церква у нас була простора. Бо старій дерев'яній виповнилося уже 170 років. А щоб побудувати новий великий храм, – потрібні гроші. І – немалі. То ж думаймо, де їх взяти.

Для збору грошей на будівництво нового храму, він організовує при церкві функціонування споживчого skleпу – крамниці, де реалізовували товари першої необхідності, яка діяла аж до 1918 року. І за невеликий проміжок часу тут було виторгувано 18 тисяч крон. Понад 20 тисяч крон поофірували місцеві жителі. А 40 тисяч крон позичили у місцевої касі іншої парафії, які віддавали роками. То ж загалом назбиралося 80 тисяч крон. На таку суму було складено кошторис будівництва нового храму.

Крім цього, продовжуючи просвітницьку і духовну роботу своїх попередників, о. Мороз у 1896 році відкриває у Борині читальню “Просвіта”, а при церкві – братство святого Миколая. Спочатку – для одружених чоловіків, згодом – для хлопців та дівчат, жінок. Об'єднувало воно, за настановою настоятеля храму, усю непитушу, некурящу інтелігенцію містечка, яка прово-

дила велику роз'яснювальну виховну роботу серед усіх боринчан. Варто наголосити, що він зустрічався з Іваном Франком, узгоджуючи свої дії, керував товариствами “Сокіл” у Борині та Турці. За це, та що вірою і правдою служив Богові та людям, горяни прозвали його народним генералом.

Але для того, щоб розпочати будівництво храму, потрібен був дозвіл керівника краю – намісника цісаря – барона Лібіка, – якому підпорядковувалася і Бориня. То ж духовний наставник очолює делегацію місцевих жителів у м. Ліберець (Чехословаччина), де розміщувався адміністративно – територіальний центр. Лібік, вислухавши гостей, подарував їм на добру справу 2 тисячі крон та доручив інженерові І. Штейснеру (кн. «Таланти Турківщини») зробити план будови із тесаного каменю, у візантійському стилі, з урахуванням архітектури забудови гірських церков Бойківщини. У 1909 році креслення було готове. Але через те, що інженером був німець за походженням, – виконане воно було у змішаному готично – романському стилі. У такому стилі і побудували церкву. Подібних їй у Галичині – одиниці. І вона серед них – одна з найкращих.

Варто наголосити, що наріжний камінь на будові також освятив о. Мороз 16 жовтня 1910 року. А споруджували її муляри із Тернополя, під керівництвом майстра – поляка за національністю – Казимира Жеребецького (після боринської церкви він спорудив подібну – святої Параскеви – в Ільнику), яких також підібрав вимогливий і

принциповий настоятель храму. Він же здійснював загальне керівництво будовою, даючи слушні поради майстрам, організовуючи щоденно потрібну кількість підсобних працівників, підвезення будівельних матеріалів, харчування людей.

– Від о. Григорія Мороза – першого настоятеля храму Пресвятої Євхаристії – до наших днів тут служило більше 10 священників, – розповідає теперішній настоятель, митрофорний протоієрей о. Казимир, який присвятив цій справі лише в Борині 18 років. Він багато зробив для капремонту храму тепер. З усіх священників найдовше (36 безперервних років) служив Богові і місцевій громаді о. Мороз. На його плечі випав найбільший і найважчий тягар – будівництво храму. Та ще й у часи бездоріжжя, бідноти, у передвоєнне лихоліття. Це – не те, що тепер: в період технічного прогресу, інтенсивного розвитку науково-технічного. А тоді не було тоді й електрики, висотних підйомних кранів. Все виконувалося вручну. А основною тягловою силою були коні та воли. Тартаки приводилися в дію силою води. В кращому випадку, вони були механічні. Камінь для будівництва церкви видобували у примітивних кар'єрах і різали ручними пилами. На будові розпиляні кусні піднімали вгору ручними лебідками. Не було і зварювальних агрегатів. Металеві конструкції виготовляли в кузні. Але дружна громада швидко доводила задуману справу до логічного завершення.

Великий вівтар та піднебесся у храмі о. Мороз довірив спорудити Генріхові Гайгелю, два бічні вівтарі – столяреві Дзятевичу. Іконостас із липи – за кресленням настоятеля храму – вміло вирізбив майстер, на прізвище Терпеливець, із Станіслава. Столярку до храму –

місцевий житель Онуфрій Цуняк та приїжджий поляк, який виявив бажання поселитися в Борині, Робок, художні розписи в храмі виконав декоратор Павлович. Казальницю зі смаком облаштував місцевий майстер Теодор Мрочко, який здобував освіту у Львові за кошти о. Мороза. Галереї у церкві та виступи на хорах з металу майстерно облаштував запрошений сюди священником поляк Кмітек.

Завдяки настирливості настоятеля храму о. Мороза, який, не жалюючи ні сил, ні енергії, ні особистого часу, всюди їздив сам, все узгоджував, вів розрахунки – і будівельні, і фінансові, за 1 рік і 9 місяців церкву було побудовано. Освячення її здійснили 26 червня 1912 року.

Облаштовуючи храм, наводячи зразковий порядок і всередині, і на прилеглій до нього території, сумлінно служив тут о. Мороз до 1929 року. Залагоджуючи конфліктну ситуацію між парафіянами у лісі взимку, – сильно простудився. І під час Богослужіння на Благовіщення Господнє втратив свідомість. Це була його остання Служба Божа. Бо перед Великодніми святами, у віці 68 років, він помер. Поховали його, як і заповідав він, на селищному цвинтарі, щоб: “Бути ближче до звичайних людей і нічим не відрізнятися між ними”, – казав о. Мороз. Надгробок теж зроблено за його проектом і напис: “О. Григорій Мороз – парох і декан Борині. 9. 11 – 1861 – 19. 04 – 1929 р. р. Не забудьте поміняти.”

За свою активну діяльність, боротьбу за волю і незалежність України о. Мороз, разом із дяком церкви Дмитром Мотринцем, у 1918 році був заарештований поляками і відправлений у концентраційний табір Домб'є, де пробув рік.

... Думаю, що доцільним би було виготовити і встановити – задля історичної справедливості – на храмі Пресвятої Євхаристії меморіальну дошку, хоча б з таким написом: “Храм цей у 1910 – 1912 роках споруджено за ініціативою о. Г. Мороза, силами та коштом жителів с. Бориня.”

Володимир БАБИЧ.

Актуально

Безпека громадян – це наше спільне завдання

Останнім часом в Україні набули поширення факти втручання громадських організацій, окремих осіб у діяльність правоохоронних органів, погроз або насильства щодо їх працівників, а також факти розкрадання майна державних органів і громадян нібито на потреби Євромайдану, його пошкодження чи знищення, незаконного придбання, носіння і зберігання вогнепальної та холодної зброї, вчинення кримінальних правопорушень проти авторитету органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян.

За належної роботи, працівники правоохоронних органів припиняють вчинення таких злочинів та притягують винних до відповідальності.

На сьогоднішній день, до прикладу, можна сказати про юридично встановлені та загально відомі по Україні такі факти, а саме : 25.02.2014 на автодорозі с.Широчани та с.Михайлівка Дніпропетровської області невідомі особи, одягнуті у чорні костюми спецпідрозділу СБУ, з відповідними шевронами спецпідрозділу, чорними масками та муляжами автоматів АК-74, зупинили службовий автомобіль працівника однієї із районних адміністрацій області та вимагали гроші, у сумі 30 тис. доларів США.

Також 27.02.2014 р., під час виїзду групи ВДСО Оболонського району в м. Києві, на факт спрацювання сигналізації у будинку, було виявлено групу з 20 невідомих осіб, деякі з них були в масках та мали при собі вогнепальну зброю. Зазначені особи представилися членами громадської організації «Правий сектор», поводитись агресивно та, погрожуючи зброєю, проникли на охоронювану територію та напали на працівників

ВДСО, відібравши у них зброю. Таких прикладів, на жаль, можна навести чимало.

Кульмінацією всіх подій, які відбувались в Україні, стало ухвалення Федеральними зборами Російської Федерації рішення про дозвіл на використання її збройних сил на території України. Такими діями порушено низку міжнародних договорів, що дістало адекватну оцінку з боку світової спільноти.

Події, що відбуваються на території Автономної Республіки Крим та прилеглих до неї регіонів, зачіпають суверенітет держави.

Під загрозу поставлено безпеку всіх громадян, незалежно від їх національності, політичних переконань та віросповідання.

У зв'язку з цим, особливої уваги набуває робота правоохоронних органів щодо забезпечення законності та протидії злочинам. На мене як на прокурора Турківського району, відповідно до ст.10 Закону України «Про прокуратуру», покладено обов'язок координації цієї діяльності.

З огляду на викладене та з метою виправлення становища, належного захисту конституційних прав та інте-

ресів громадян, недопущення та попередження фактів самосуду і самоправства на території Турківського району, вчинення інших кримінальних правопорушень, особливо із застосуванням вогнепальної або холодної зброї, закликаю лідерів політичних сил, керівників громадських організацій та всіх громадян Турківського району чітко дотримуватись Конституції та Законів України.

Окрім цього, прокуратурою району ініціюється проведення координаційної наради з питань охорони громадського порядку, боротьби зі злочинністю та корупцією на території району.

До участі у нараді запрошуються керівники правоохоронних органів, керівники органів влади та місцевого самоврядування, директори лігоспів, громадські активісти та підприємці, працівники місцевих ЗМІ.

Разом з тим, з метою розроблення відповідних спільних координаційних заходів, спрямованих на охорону громадського порядку, та з урахуванням думки громади, пропоную небайдужим громадянам подати свої письмові пропозиції з даного приводу у прокуратуру району у будь-який, зручний для Вас, час до початку проведення наради.

Координаційна нарада буде проводитись о 10.00 год. 26.03.2014 року в приміщенні Турківського РВ ГУ МВСУ у Львівській області

Володимир Рекшинський, прокурор Турківського району, радник юстиції.

Продається автомобіль ВАЗ-2107, 1995 р.в, у хорошому стані.

Ціна – договірною.
Тел.: 0976258902.

Волейбол

ТУРКІВСЬКІ ДІВЧАТА – ДРУГІ В ОБЛАСТІ

Протягом трьох днів – 14 – 16 березня – у спортивних залах Турківського НВК проходили обласні змагання з волейболу серед дівчат шкільного віку. Участь у них взяли сім найсильніших команд Львівщини.

Спортсмени були розбиті на дві групи У першій змагалися команди Турківського, Пустомитівського районів та м. Мостиська. У другій – Нового Роздолу, Старосамбірського, Самбірського та Рахівського районів.

Після напружених поєдинків до фіналу вийшли давні суперники: команди нашого району та Нового Роздолу. Якщо раніше гору брали наші дівчата, то на цей раз сильнішими виявились гості. Вони перемогли з рахунком – 3:0.

Команди-призери змагань були нагороджені грамотами, дипломами та медалями відділу освіти РДА.

За нашу команду, яка посіла друге місце, виступали: Олена Бабич, Леся Міклюсевич, Наталя Беґей, Христина Федів, Галина Кузьмак, Едера Ляхович, Андріана Михайличко, Христина Яворська, Христина Пузич та Лілія Усик (тренери Ігор Мись та Андрій Розлуцький).

Володимир БАБИЧ.

Кримінал

Дівчинка викрала мобільний телефон у своєї подруги

У Турківський райвідділ міліції звернулася 33-річна жінка, яка повідомила, що з її помешкання викрадено мобільний телефон її 12-річної доньки.

Правоохоронці встановили, що крадіжку здійснила 12-

річна подруга потерпілої, яка у той день перебувала у їхній квартирі.

За цим фактом відкрито кримінальне провадження за ч. 1 ст. 185 (крадіжка) КК України. Санкція цієї статті передбачає штраф від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, або громадські роботи – на строк від вісімдесяти до двохсот сорока годин, або виправні роботи на строк до двох років, або арешт – на строк до шести місяців, або позбавлення волі – на строк до трьох років.

ВЗГ ГУМВС України у Львівській області.

ПОЛОЖЕННЯ

про Громадську раду у Турківському районі

Метою діяльності Громадської ради є:

- розбудова громадянського суспільства та налагодження ефективної взаємодії між інститутами громадянського суспільства району;
- здійснення громадського контролю за діяльністю як виконавчої, так і представницької гілок влади на Турківщині;
- розширення можливостей участі громадськості у процесах прийняття рішень;
- лобіювання процесів створення територіальних громад;
- лобіювання реформ суспільно господарського та культурного розвитку Турківщини.

Громадська Рада має право:

- утворювати постійні та тимчасові робочі органи (правління, комісії, експертні групи тощо);
- залучати до роботи ради працівників органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, представників експертних і наукових організацій, підприємств, установ та організацій (за згодою їх керівників), а також окремих фахівців (за їх особистою згодою);
- організовувати і проводити семінари, конференції, засідання за круглим столом та інші заходи з питань, що стосуються місцевого розвитку;
- отримувати в установленому порядку від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування інформацію, необхідну для забезпечення діяльності Громадської ради;
- отримувати від органів влади проекти нормативно-правових актів з питань місцевого розвитку, що потребують проведення консультацій із громадськістю.

Членами Громадської ради можуть бути представники населених пунктів району (за згодою) громадських, релігійних, благодійних організацій та інших інституцій громадянського суспільства (за згодою).

Представництво в Громадській раді затверджують на зборах (засіданні правління).

Громадську раду очолює Голова, якого обирають з числа членів ради на її першому засіданні шляхом рейтингового голосування.

Головою Громадської ради не може бути обрано посадову або службову особу.

Принципами діяльності Громадської ради є: добровільність, рівноправність членів самоврядування, прозорість. Засідання Громадської ради проходять відкрито. Засідання Громадської ради є правочинним, якщо на ньому присутні не менш як половина її членів. Рішення Громадської ради є правочинним, якщо його приймають голосуванням простою більшістю голосів її членів, присутніх на засіданні. Рішення Громадської ради мають дорадчо-консультативний характер. Громадська рада має бланк із своїм найменуванням і нумерацією, на якому здійснюються всі офіційні подання від Громадської ради.

Це Положення може бути доповнене чи змінено за рішенням більшості членів Громадської ради.

Людина і природа

УРОЧИЩЕ БУЧОК – УНІКАЛЬНЕ

На Турківщині є багато цікавих місць природи. Серед них – г. Пікуй – найвища вершина Верховинського Вододільного хребта, її висота сягає 1408 м над рівнем моря, чи, наприклад, г. Магура Лімнянська. Неподдалік с. Вовче бере свій початок одна з найбільших річок Карпат – Дністер.

У Розлучі поїть людей своїми цілющими водами «Довбушева криниця». Загальновідомим і знаним не тільки на Турківщині, а й за межами України, з 1997 року став і регіональний ландшафтний парк «Надсянський», ініціатором створення якого був Степан Стойко – вчений, який присвятив своє життя ідеї охорони наших дивовижних Карпат та втіленню цієї ж ідеї в життя.

Регіональний ландшафтний парк «Надсянський» – унікальний природний територіальний комплекс. Він розташований у межах двох

паралельних гірських хребтів, по обидва боки Головного Європейського вододілу, що розділяє басейни двох великих європейських рік – Сяну і Дністра. У «Надсянському» є численні пам'ятки культурної та історичної спадщини, а також специфічні природні місцевості. Про одну з них, урочище Бучок, розповідає працівник РЛП «Надсянський» Ярослав Площанський.

– Природа парку – ліси, в яких росте бук, ялиця та смерека, луки та сіножаті, пасовища та рілля, – розповідає природолюб. – Найбільш

цінні комплекси збереглися в Боринському та Яблунському лісництвах. Там є букові, ялицево-букові, а також смереково-ялицево-букові ліси. Серед природних територіальних комплексів парку у ландшафтно-географічному, природоохоронному та лісівничому відношенні найбільш цікавим і унікальним є урочище Бучок.

Площа урочища становить 1391 га. Розташоване воно на території Боринського лісництва у прикордонній смузі. На Сянківському вододільному хребті є місця, де збереглися природні масиви букових, ялицево-букових та смереково-ялицево-букових лісів, віком майже до 100 років. Цінним є те, що в урочищі Бучок виявлені рештки корінних букових і ялицево-букових деревостанів пралі-

Вітаємо

Дороженьку сестричку, тітку – Галину Іванівну Шуптар – вітають із ювілеєм люблячі сестри, брати, племінники, а також уся велика родина та бажають їй міцного, як граніт, здоров'я, мирного неба, безліч щасливих днів, а також прожити до 100-річчя.

Бажаємо здоров'я міцного –

Без нього не милі ніякі діла.

В здоров'ї – багатство і радість,

І більшого щастя нема.

Всього, що прекрасного є у житті,

Від щирого серця бажаємо всі.

Хай щастя завжди панує у домі

І радість хай буде завжди,

Здоров'я міцного і щедрої долі

Хай Бог посилає на довгі роки.

сового характеру – тобто незайманого, предковичного густого лісу. Для охорони таких лісів у РЛП «Надсянський» запропоновано створити чотири спеціальні резервати. А також, на схилі г. Вернік, в урочищі Бучок, виявлено унікальний для цієї території локаліт вільхи зеленої.

Слід зазначити, що тут росте 30 видів рослин, які занесені до Червоної Книги, а серед рептилій трапляються саламандра плямиста та полоз ескулаповий, які знаходяться під загрозою зникнення, і також занесені до Червоної Книги. Збереглася тут й лінія окопів з часів Першої світової війни. Словом, дана територія є чудовим місцем як для відпочинку, так і для проведення наукових досліджень, і що особливо важливо – для активного розвитку туризму на Турківщині. Тому цю унікальну місцевість потрібно нам зберегти і всіляко охороняти.

Ольга ТАРАСЕНКО.

До 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка

Вічно живий Шевченко

Першого березня в Народному домі с. Матків відбулося урочисте святкування 200-річчя з дня народження Т.Г.Шевченка. Свято розпочав директор Матківського НВК Михайло Трійцятник, наголосивши на геніальності творчості Т.Г.Шевченка.

Після виступу Михайла Миколайовича учні місцевої школи порадували концерт «Уклін тобі, Тарасе». Шкільний хор виконав низку пісень на слова Кобзаря: «Було колись в Україні», «Садок вишневий коло хати», «Зоре моя вечірняя»

та інші. Свої акторські здібності продемонстрували учні У.Миньо та І.Павко, виконуючи літературну композицію за твором С.Черкасенка «Як Тарас ходив до залізних стовпів». Також школярі представили інсценізації за творами Шевченка та інших

Лілія Юськів, учениця 8 класу Ластівківського НВК, талановита дівчина, відмінниця навчання, Прем'єр-міністр учнівського парламенту. В молодших класах почала писати вірші. Сьогодні пропонуємо два з них.

Тобі, Тарасе!

Ми горді, що маємо вірно-го сина
Вкраїни – святої землі.
Ім'я його завжди лунає так
дзвінко,
Мов струни людської душі.
Чимало уже проминуло
століть,
Багато вже втрачено часу.
Та в пам'яті ми збережемо
навік
Твій «Заповіт», любий Тарасе.
Цілющеє слово твоє,
Мов крапля живої водиці,
Наповнює завше людські
струмки –
І серце любов'ю іскриться.
Великий Кобзарю, ти син
України.
Народу ти вірний слуга.
Життя хоча й було твоє
швидкоплинним,
Та пам'ять про тебе жива.
З високої кручі, зі схилів
Дніпра,
На нас споглядаєш ти гор-

писменників: «Розмова Яри-ни й Тараса», «Тарасові шляхи», «Тарасова наука», «Наймичка», «Тополя» та ін...

Звичайно, прозвучало на святі й багато поезій Кобзаря. Після концерту сільський голова Олег Павко, директор НВК Михайло Трійцятник та завідувач Народного дому Олег Лях подякували учням, батькам та педагогам школи за подароване свято, а на завершення урочистостей було виконано пісню «Україно, молюся за тебе» та Державний Гімн України.

Оксана КИРЕТІВ, керівник літературно-драматичного гуртка.

до.

І говориш такі пророчі слова:
«Ти вільна. Ти вільна,
Вкраїно моя –
Нескорена і непоборна».

Ціною життя

Коли нас ставлять на колі-на,
Коли натягують ярмо
І поневолюють Україну,
Забуту нібито давно
І Богом й світом, –
Ми встаємо й стаєм
В жорстоку боротьбу
За нашу неньку-Україну,
За її волю, за святу.
Коли нам кажуть, що доро-ги
В майбутнє нібито нема...
Коли немає вже й надії
В якесь покращення життя,
Не сидимо ми склавши
руки,
Безвихідь нас не огорта:
Ми просто йдемо до пере-моги –
Ціною власного життя!

Україна була й буде!

Встань, Тарасе, подиви-ся,
Які настали страшні дні.
Горить, палає Україна,
Наш рідний Київ у вогні.

Як Ти страждає за Украї-ну,
Тепер страждає твій на-род.
Тебе по тюрмах катува-ли,
Щоби закрити тобі рот.

Та ти незламним був, Та-расе.
Тепер незламні стали ми.
За волю неньки-України
Вмирають дочки і сини.

Нам рота вже ніхто не стулить,
Бо ми піднялися з колін,
Нехай тиран проклятий
згине,
Якщо народу ворог він.

Хай згине вся ворожа
згряя,
Що кров невинну людську
п'є.
Вкраїна – вольная держа-ва,
Вкраїна була і буде.

Геть руки всім від Украї-ни,
Прокляті найманці, кати.
Вкраїна вічно буде жити,
Героям слава на віки!

Галина ДЯКІВНИЧ, агент страхової компанії «Оранта» с. Ільник.

Вітаємо

Дорогого чоловіка, найкращого в світі татуса, добро-го і чуйного дідуса, зятя, жителя с. Завадівка Івана Івано-вича **Яворсько-го** щиро вітають з **55-річчям від дня народження**, дружина Михайлина, донька Руслана, зять Іван; онуки Олександр і Тетяна, син Олександр, невістка Оля, онуки Вікторія, Іван, Марія, теща Євгенія, сваха Люба і бажають імениннику міцного здо-ров'я, миру і довгих та щас-ливих років життя.

Татусю милий, наш рідненький,
Ми Вам вклоняємось ни-зенько.
За те, що нас добра на-вчили,
За те, що Ви для нас зробили.
Хай Ваше серце добро зігриває,
А Матінка Божа благо-словляє.
Хай доля дарує Вам дов-гого віку,
Щоб щастя, здоров'я, Ви мали без ліку.
Щоб радістю й миром були Ви багаті,
Горя і смутку не знали у хаті.
Даруєм Вам найкращі в світі квіти
З любов'ю – дружина, ону-ки і діти.

Педагогічний колектив Яворівської ЗОШ І-ІІ ст. щи-росердно вітає з **днем народ-ження** вчителя математики Любу Йосипівну **Мицяк** і бажає їй міцного здоров'я – з роси і води, життєвої наснаги і Божої опіки у всіх справах.
Нехай же кожен день дарує
Вам незабутні відчут-тя.
І у душі завжди панують Любов та радість від життя!

Ми чуємо Тебе, Тарасе, крізь століття

Щороку ми проводимо Шевченківські дні в школі, аби не просто вшанувати пам'ять геніального поета, а й відчувати його невмируще слово серцем, повірити йому. Бо кому ж тоді вірити, як не Шевченкові, який життя своє віддав за Україну, за нас з вами, за те, щоб ми були вільними, гордимися українцями.

Жоден поет світу не зрівняється з ним у величчї жертовної любові до свого народу. «Історія мого життя, — писав поет, — становить історію моєї Батьківщини».

2014 рік — особливий. Багато подій, які відбулися в Україні, змусили кожного з нас по-новому перечитувати рядки із творів Великого Генія і серцем, душею відкривати для себе нового Шевченка, слова якого стали пророчими.

На урочистому заході зі вшанування пам'яті Великого Кобзаря в Ільницькому НВК була оформлена виставка творів Тараса Шевченка «Шевченкове слово в віках не старіє» бібліотекарем Євгенією Косолович. Вчителем образотворчого мистецтва Федором Масен-

дичем зроблена виставка дитячих малюнків до творів Кобзаря «Прочитайте знову тую славу...». Багато цікавого матеріалу зібрано та систематизовано педагогом-організатором Іванною Хомик, класними керівниками та класоводами. Відбулися поетичні читання серед вчительського колективу «Знову відкриваю Кобзаря».

Хочу особливо відзначити виступ учасників загальношкільного свята «Ми чуємо Тебе, Тарасе, крізь століття». Мені було легко працювати з тими дітьми, тому що кожне слово, кожен рядок поезії Шевченка, кожна пісня чи сценка вони відчували своїм дитячим серцем і зуміли так донести до слухача, що кожен до глибини душі був проинятий дитячою

щирістю, відкритістю і великою любов'ю до слова співця українського народу.

Я також щиро вдячна жителі с. Ільник Галині Дяківниці за прекрасний вірш, який вона написала, а я мала можливість його прочитати всім присутнім (див. ст.9).

Шевченкова поезія давно стала найважливішим і невмирущим складником духовного життя українського

народу. Шевченко — це не тільки те, що вивчають, а й те, чим живуть, у чому черпають сили і надії. Заповітом для нас звучать такі слова:

*«... Свою Україну любіть,
Любіть її... Во время люте,
В остатню тяжкую минуту
За неї Господа молитесь...».*

Віра АНДРУЩАКЕВИЧ,
заступник директора з виховної роботи Ільницького НВК.

УКЛІН ТОБІ, ТАРАСЕ!

*В похилій хаті край села,
Над ставом чистим і прозорим.*

*Життя Тарасику дала
Кріпачка-мати, вбита горем.*

Такими словами учні 6 класу Турківського НВК №1 відкрили Тиждень, присвячений пам'яті Шевченка. Класний керівник, вчитель української мови Тетяна Лоневська, разом з учнями, оформила виставку книжок і стенд про життя Тараса Григоровича. Полум'я свічки, запаленої шестикласниками, виділяло тепло цілий тиждень. Учні, одягнені в українські костюми, несли варту пам'яті біля портрета Шевченка. Школярі декламували вірші про Шевченка та його власні поезії. Перший день закінчився словами:

*Уклін Тобі, Тарасе,
Великий наш пророче,
Для Тебе вірно б'ється
Це серденько дитяче.*

Другий день тижня був приурочений конкурсу на кращого читця віршів Шевченка між молодшими школярами. На святі були присутні батьки. Переможцями стали учні другого класу, які виступили з композицією віршів, що підбрала їхня вчителька Оresta Солопатич..

Наступного дня учні 8 класу, під керівництвом вчительки Жанини Круц, виступили з виставами. Уривки з творів «Наймичка», «Тополя», «Утоплена» присутні із задоволенням подивилися, народивши юних аматорів сцени щирими оплесками.

Завершив Тиждень пам'яті Великого поета брейн-ринг «Йдемо з дитинства до Шевченка», підготовлений вчителями-мовниками. Учні із задоволенням аналізували вірші, розповідали цікаві факти з біографії Кобзаря. З їхніх уст звучали слова-клятва:

*За Тебе серце вічно б'ється,
За Твої заповіді.
Чого батьки не зможуть,
Те зробим ми, їх діти.
Наш кор.*

«Хай дух Шевченка об'єднає нас»

Змістовно пройшов літературний вечір, присвячений 200-річчю від дня народження Т.Г.Шевченка, «Духовне сходження на Тарасову гору» у Народному домі с. Сигловате, під керівництвом завідувача Народного дому Марії Данилів.

Бібліотекар сільської бібліотеки Наталія Цюркало зробила цікаву книжкову виставку «Хай дух Шевченка об'єднає нас».

Ведучі вечора Мірослава Данилів (студентка Рівненського державного університету) та Марина Лоцько (учениця 8 класу Сигловатського НВК) — розповіли присутнім про життєвий і творчий шлях Тараса Шевченка. Майстерно декламували вірші та уривки з поеми Кобзаря: «Тече вода в синє море», «Мені тринадцятий минало», «Заповіт», «Відьма», «Катерина» — Наталія Шепіда і Христина Сиплива.

Люба СИПЛИВА.

Вшанували Генія

Уже стало традицією відзначати роковини від дня народження великого генія Тараса Шевченка у Ластівківському НВК.

Напередодні у школі відбувся конкурс читачів, у якому взяло участь дуже багато учнів. Вони читали вірші та уривки з поеми Кобзаря. Приємно, що учні знають напам'ять твори і вміють

гарно їх читати. Особливої атмосфери додала інсценізація поеми «Великий льох» у виконанні учнів 9 класу Мар'яни Когут, Галини Нагірнич, Христини Сорочич.

Найкращими декламу-

вальниками були Леся Федьків (3 кл.), Ганна Жданянчин (4 кл.), Ірина Кірда (6 кл.), Лілія Юськів (8 кл.), Михайло Федьків (9 кл.). Сподіваюся, що і надалі учні школи будуть такі активні і слова Великого Кобзаря звучатимуть повсюди.

Н.ЮСКІВ,
педагог-організатор Ластівківського НВК.

Наше здоров'я

Як уберегти себе від туберкульозу

Туберкульоз – інфекційна хвороба, збудником захворювання є туберкульозні мікобактерії, які дуже стійкі до різних фізичних і хімічних факторів, довго зберігають життєву здатність у ґрунті, висушеному харкотинні. Найбільш піддатливі до зараження туберкульозом є діти та підлітки. Тому саме у них проводяться з профілактичною метою протитуберкульозні щеплення вакциною БЦЖ та систематичні перевірки за допомогою щорічних, спеціальних проб (реакція Манту).

Найбільший ризик інфікуватися мікобактеріями туберкульозу та захворіти на цю недугу мають діти з осередків туберкульозної інфекції, не щеплені або не ефективно щеплені БЦЖ, та діти, які страждають на хронічні неспецифічні захворювання легень. Діти, які неефективно вакциновані, хворіють на туберкульоз у 6-5 разів частіше, ніж ті, які мають чіткий післявакцинальний рубчик. Ризик інфікування у дітей з вогнищ туберкульозу у 22 рази вищий, ніж зі здорового оточення.

Систематичне проведення реакції Манту дозволяє виявити випадки навіть не-

помітно протікаючого зараження туберкульозом у дітей, шляхом відповідних лікувально-профілактичних заходів ліквідувати загрозу захворювання.

На Львівщині впродовж 2005-2014 рр., на жаль, констатовано поступове збільшення захворюваності, як на всі форми туберкульозу, так і на туберкульоз органів дихання.

Впродовж останніх років в Україні ситуація з туберкульозом неухильно погіршується – зростає захворюваність та смертність від цієї патології. Зокрема рівень захворюваності всіма формами туберкульозу серед дорос-

лих за 2005-2014 рр. збільшився. З метою своєчасного виявлення хвороби, проводять флюорографічні огляди населення. Для цього створені у поліклініках флюорографічні кабінети, де обстежуються всі особи, які вперше в даному році звернулись за медичною допомогою у поліклініку. Крім цього, такі обстеження заплановано проводити виїзними флюорографічними бригадами в селах і містах. Не слід ухилятися від цих досліджень. Кожен громадянин обов'язково, 1 раз у рік, повинен пройти флюорографічне обстеження. Тільки так можна своєчасно виявити не лише туберкульоз, але й інші хвороби органів дихання і серцево-судинної системи.

Юлія КУЛІШ,
лікар-фтизіатр Старо-самбірського міжрайонного протитуберкульозного диспансеру.

Вітаємо

Профспілковий комітет і педагогічний колектив Боберківського НВК щиро-сердечно вітає з ювілейним днем народження директора школи Василя Дмитровича Сахарнацького і бажають шановному ювілярові доброго здоров'я, невичерпної життєвої енергії, родинного благополуччя, усіх земних гараздів, Божого благословення.

**Хай Ваші літа величаво
Пливуть в полудневій
красі.**

**Здоров'я міцного Вам
зичим**

**І радісних весен в
житті!**

**Снаги трудової без ліку,
Пошани й добра від лю-
дей.**

**Щасливого й довгого
віку**

**Бажаєм в цей радісний
день.**

Вовченська сільська рада повідомляє, що в с. Вовче відводяться у приватну власність земельні ділянки для обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд, площею 0,1717 га, та для ведення особистого селянського господарства, площею 0,4276 га, гр. Турінець Любові Василівні.

Загублене пенсійне посвідчення (п/с 128914), видане на ім'я Оксани Ільківни Бабуніч, вважати недійсним.

м. Турка, вул. І.Франка (колишній світлотехнічний завод).

Зварювальні роботи (аргоном). Титанові диски і блоки. Піддони.

Автосервіс.

Тел.: 0668648106;
0981713381.

Податкова інформує:

Продаєте більше як один об'єкт нерухомого майна протягом року – сплатіть податок

Податковим кодексом передбачено, що дохід фізичної особи від продажу (обміну) житлової нерухомості не оподатковується податком на доходи фізичних осіб, у разі одночасного виконання наступних трьох умов:

- продається житловий будинок, квартира або їхня частина, кімната, садовий (дачний) будинок (включаючи земельну ділянку, на якій розташовані такі об'єкти, а також господарсько-побутові споруди та будівлі), а також земельна ділянка, розмір якої не перевищує норм безоплатної передачі землі, установлені ст.121 Земельного кодексу України, залежно від її призначення;

- продаж одного з перелічених об'єктів відбувається вперше у звітному календарному році;

- відчужуваний об'єкт перебуває у власності платника податку понад три роки.

Умова щодо перебування такого майна у власності платника податку понад три роки не розповсюджується тільки на майно, отримане таким платником у спадщину.

При неотриманні вищезазначених умов, дохід фізичної особи - резидента України від продажу нерухомого майна підлягає оподаткуванню за ставкою 5%. В той же час дохід від операцій з продажу (обміну) об'єктів нерухомості, що здійснюються фізичними особами - нерезидентами, оподатковується за ставкою 15% або 17%.

Для оподаткування дохід визначається, виходячи з ціни, зазначеної в договорі купівлі-продажу, але не нижче оціночної вартості такого об'єкта, розрахованої органом, уповноваженим здійснювати таку оцінку відповідно до закону.

Податок на доходи фізичних осіб із зазначених операцій, які підлягають оподаткуванню, слід сплатити до нотаріального посвідчення договору купівлі-продажу. Якщо договір купівлі-продажу нотаріально не посвідчувався або податок не сплачувався, то така фізична особа-продавець зобов'язана задекларувати доходи від такого продажу в річній податковій декларації про майновий стан і доходи, яку слід подати до територіального органу Міндоходів до 1 травня наступного року. Тобто, якщо операція з продажу (обміну) нерухомості відбулася у 2013 році, то річну декларацію слід подати до 1 травня 2014 року.

Ігор ДЕЦ,
ГДІ Турківського відділення.

Продаються магазини в с.с. Дністрик, Явора, Нижнє Ви-соцьке і м. Турка, по вул. І. Франка («Квітка Карпат»).
Ціна – договірна.
Тел.: 0673706010.

Продається двокімнатна приватизована квартира, загальною площею 72 кв.м, в новозбудованому будинку в центральній частині м. Самбір.

Встановлено індивідуальне опалення, світло, газ, вода та водовідведення.

Ціна – 55 тисяч у.о. Можливий торг.

Тел.: 0678470222 (Дмитро).

Продається 3-кімнатна приватизована квартира, площею 76 м², на 2-му поверсі, на площі Ринок в м. Турка, з меблями. Проведено ремонт. Газифікована. Є вода.

3 господарськими прибудовами. Ціна – договірна.

Тел.: 0964346437.

Продається однокімнатна квартира по вул. Шевченка у м. Турка, загальна площа 42,1 кв.м., 2-й поверх, кімната світла, зроблений євроремонт, є підвал, сарай, грядки для вирощування зелені. Ціна – договірна. Тел.: 0972077449 (Марія).

Втрачене пенсійне посвідчення, видане УПФУ у Турківському районі на ім'я Богдана Сидоровича **Яворського**, **вважати недійсним**.

Спільний договір – дочірнє підприємство з 100 % іноземним капіталом «ЮСЕНКО Україна» корпорації «ЮСЕНКО Інтернешнл ІНК» має намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря для свердловини 3-Бориня.

На території майданчика свердловини 3-Бориня ДП «ЮСЕНКО Україна» – Спільний договір, який знаходиться за адресою Львівська обл., Турківський р-н, смт. Бориня розміщено сім стаціонарних джерел викиду, які викидають у атмосферне повітря сім забруднюючих речовин (залізо та його сполуки, манган та його сполуки, діоксид азоту, сірки діоксид, оксид вуглецю, вуглеводні граничні C₁₂-C₁₉, речовини у вигляді твердих суспендованих частинок), в загальній кількості 11,168893 т на рік.

Детальну інформацію можна отримати у інженера з охорони праці Муралія Богдана Івановича, тел. (050) 431-80-45.

Пропозиції та зауваження стосовно викидів забруднюючих речовин направляти в Турківську районну державну адміністрацію (м. Турка, вул. С. Стрільців, 62) протягом 30 календарних днів з дати публікації даного повідомлення.

СПІВЧУВАЄМО

Батьки та учні 2 класу Турківської школи-інтернату висловлюють щире співчуття **Вадиму Колясі** з приводу тяжкої втрати – передчасної смерті **батька** – Івана Степановича.

Учителі та вихователі 2-4 класів Турківської школи-інтернату висловлюють щире співчуття учениці 4-го класу **Ірині** та учневі 2-го класу **Вадиму Колясам** з приводу великого горя – передчасної смерті **батька** – Івана Степановича.

Педагогічний колектив Лімнянського НВК висловлює щире співчуття вчителю української мови та літератури **Оксані Миколаївні Мотичак** та вчителю англійської мови **Світлані Миколаївні Мись** з приводу великого горя – смерті **батька**.

Педагогічний колектив Турківського НВК висловлює щире співчуття бібліотекареві **Вірі Василівні Козловській** з приводу передчасної смерті **матері**.

Колектив Хашівської ЗОШ І-ІІ ст. висловлює щире співчуття вчителю **Ігорю Васильовичу Мисю** з приводу тяжкої втрати – смерті **тестя**.

Педагогічний колектив Лімнянського НВК висловлює щире співчуття вчителю історії **Ірині Іванівні Кірі** та вчителю англійської мови **Стефанії Іванівні Мацур** з приводу великого горя – смерті **брата** – Миколи.

Райком профспілки працівників держустанов висловлює щире співчуття головному спеціалісту відділу містобудування та архітектури Турківської РДА **Катерині Степанівні Чудак** з приводу великого горя – смерті **батька**.

Колектив Турківського відділення Самбірської ОДПІ висловлює щире співчуття головному державному інспектору **Тетяні Михайлівні Голдич** з приводу великого горя – смерті **батька** – Михайла Івановича Голдича.

Педагогічний колектив Комарницького НВК висловлює щире співчуття вчителю **Богдану Васильовичу Лилу** з приводу тяжкої втрати – передчасної смерті **швагра**.

Центральна районна бібліотека, профспілкова організація бібліотечних працівників району висловлюють щире співчуття завідувачій бібліотекою-філіалом с. Вовче **Наталії Василівні Цебак** з приводу великого горя – смерті **батька** – Василя Федоровича.

Працівники Народного дому та бібліотеки с. Вовче висловлюють щире співчуття завідувачій бібліотекою **Наталії Василівні Цебак** з приводу смерті **батька** – Василя Федоровича Вовчанського.

Виконавчий комітет та депутатський корпус Вовчанської сільської ради висловлюють щире співчуття члену виконкому **Наталії Василівні Цебак**, зав. ФАПУ **Стефанії Степанівні Вовчанській** та депутату сільської ради **Володимирі Васильовичу Цебаку** з приводу тяжкої втрати – смерті **батька**, чоловіка та тестя.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134
видано 28 березня 1994 року.
Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж **2662** Індекс **68486**

Редактор **Василь ВАСИЛЬКІВ**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

82500, м.Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

редактора – 3-12-45,

бухгалтерії – 3-21-27.

видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано, зверстано та віддруковано у видавничому відділі редакції «Бойківщини».

Комп'ютерна верстка –

Костянтин Малетич.

Відповідальний за випуск –

Володимир Бабич.

– матеріали рекламного характеру.